

EL LOBBY ISRAELIÀ A EUA ALARMAT PEL CREIXEMENT DEL MOVIMENT PEL BOICOT I LA DESINVERSIÓ

Art Young

Znet

02/07/2009

www.rebellion.org

Traduït al castellà per Germán Leyens

El moviment per fer que Israel rendeixi comptes pels seus crims contra el poble palestí està creixent, està “envaint el discurs dominant, convertint-se en part del constant i incessant toc de tambor contra Israel”. Podria arribar a amenaçar l'existència de l'Estat jueu al debilitar el recolzament que rep del seu principal patrocinador, el govern d'EUA.

Aquest va ser el missatge d'alarma llançat pel Director Executiu de l'estadounidenc Comitè Israel-EUA d'Assumptes Públics, Howard Kohr, a la Conferència Política d'AIPAC del 3 de maig (1).

AIPAC és una de les principals organitzacions que actuen públicament per Israel a EUA, on és una important influència sobre la política exterior. Entre els 6.000 dignataris que van assistir a la seva conferència política hi havia més de la meitat dels membres del Senat i un terç dels membres de la Càmera de Representants. Els oradors programats incloïen al vicepresident Joe Biden, el senador John Kerry, l'ex president de la Càmera, Newt Gringrich, el primer ministre israelià Benjamin Netanyahu, i el president israelià Shimon Peres.

Sovint s'afirma que AIPAC i els seus aliats actuen com un govern fantasma a Washington, distorsionant la política en funció de l'interès israelià enlloc del d'EUA. És posar la realitat de cap. El lobby pro-israelià té un veritable pes en els àmbits del poder, però només perquè EUA i Israel comparteixen els mateixos interessos fonamentals. EUA compta amb Israel per mantenir als Estats àrabs del Pròxim Orient dividits, dèbils, i sota l'amenaça constant d'atac, assegurant així que es mantinguin servils davant de Washington. Per la seva banda, Israel no podria seguir existint en la seva forma actual sense el fort recolzament polític i material que rep d'EUA. Va rebre més de 2.500 milions de dòlars en ajuda militar d'EUA al 2009 (2). Israel i EUA podran ser socis amb objectius compartits, però la relació és extremadament desigual.

El discurs de Kohr es va concentrar en el creixent poder del moviment internacional contra la conducta criminal d'Israel, i va identificar el recolzament pel boicot, la desinversió i sancions com un esdeveniment especialment preocupant.

Kohr va destacar una sèrie de declaracions i accions oposades a l'atac israelià contra els palestins a Gaza, incloses manifestacions a Espanya i Alemanya. Va assenyalar que 400 acadèmics britànics han sol·licitat que el Museu de Ciència britànic anul·li un esdeveniment per destacar el treball de científics israelians i que un sindicat italià crida a un boicot de productes israelians.

“Increïblement, ara hi ha inclús una Setmana de l'Apartheid Israeliana realitzada a ciutats a tot el globus”, va agregar.

Kohr va mencionar la força de la oposició a Israel al Pròxim Orient, Europa, i en fòrums internacionals. Però va expressar una preocupació particular pel progrés del moviment a EUA “on s'acusa a Israel d'apartheid i genocidi, on el sionisme és equiparat amb el racisme, on un ex president d'EUA pot acusar públicament a Israel d'apartheid”.

Significativament, el dirigent d'AIPAC també va insistir en la naturalesa profunda dels temes que divideixen a partidaris i crítics de la política israeliana:

“El que estem presenciant és un intent de deslegitimació d'Israel; la sembra sistemàtica de dubtes de que Israel és una nació que ha perdut el dret a la preocupació del món; una nació les accions de la qual són, en el sentit estricte de la paraula, indefensables. És més que la simple sembra d'odi. És una campanya conscient per canviar la política, per transformar la manera com Israel és tractat pels seus amics, a un Estat que no mereix el nostre recolzament, sinó el nostre menyspreu; no és la nostra protecció, sinó ser pressionat perquè canviï la seva naturalesa essencial...”

No dic que aquestes afirmacions hagin estat acceptades. Però s'han fet acceptables. Envaeixen més i més el discurs dominant, fent-se part del constant i implacable toc de tambor contra Israel. Aquestes veus estan preparant el predicat per a un abandonament. Estan presentant el cas per la falta de mèrit de que es permeti a Israel el que és el primer i més fonamental dels drets: el dret a l'autodefensa... Ens estan preparant per un món en el qual Israel es quedi sol, aïllat, i en perill...

Ara bé, hi ha poc que puguem fer per aturar els boicots de béns israelians llançats a Londres o Lisboa o Roma. Hi ha poc que puguem fer per impedir la Setmana de l'Apartheid Israeliana. Però hi ha molt que podem fer per impedir que aquesta campanya s'implanti aquí. És el que més importa, a Washington, on es forja la política d'EUA, hem d'aturar la deslegitimació d'Israel. No hem de permetre que arribi a les sales del Congrés i als assessors del nostre president”.

Per aconseguir recolzament per a Israel de la classe governant d'EUA, va argumentar Kohr, els amics d'Israel han d'encarar “el fonament absolut, la base sobre la qual reposa tot el demés”, és a dir el fet de que Israel és:

“un lloc avançat occidental al Pròxim Orient. Als qui fan aquesta afirmació, els dic que tenen raó. Israel és l'únic país democràtic a la regió que mira cap a Occident, que mira cap als valors i la visió que compartim del que hauria de ser l'objectiu i al que hauria d'aspirar la nostra societat, el nostre país. Si aquest fonament de valors compartits és sacsejat, s'eliminaria la justificació per les polítiques que mantenim actualment. La justificació perquè EUA segueixi invertint quasi 3.000 milions de dòlars en la seguretat d'Israel; la disposició a recolzar a Israel, encara que sigui sol; la disposició a defensar la mateixa existència d'Israel, tot serà debilitat i desfet si es considera que Israel és injust i indigne”.

L'argument de que Israel és un Estat fortificat, “un lloc avançat occidental al Pròxim Orient”, la línia de front de la defensa dels interessos imperialistes a la regió, no és declarat sovint en termes tan directes. Però és bastant exacte, i parla de la font del conflicte a la regió.

Palestina demana solidaritat

En el seu discurs, Kohr va expressar molta alarma davant el creixement de la solidaritat amb el poble palestí en els últims mesos. El creixement sense precedents del moviment internacional de solidaritat és una reacció de la base als crims comesos per Israel durant el seu atac assassí de 22 dies de durada contra Gaza, i l'estret cercol del territori que manté fins avui.

La solidaritat amb Palestina s'expressa de moltes maneres diferents. Una d'elles és la campanya internacional pel boicot, la desinversió i sancions (BDS) contra Israel. El recolzament per la BDS ha augmentat considerablement en els últims mesos, motiu pel qual el dirigent d'AIPAC la va destacar com a causa de particular preocupació.

El moviment BDS respon a una crida de solidaritat que va ser emesa per la societat civil palestina al juliol de 2005. Més de 170 organitzacions, inclosos sindicats, organitzacions polítiques i socials, i grups femenins i juvenils, van donar a conèixer la crida. Els firmants representen els tres components de la nació palestina dividida, o sigui: refugiats, palestins que viuen sota la ocupació israeliana i ciutadans palestins d'Israel.

La crida de Palestina deia, en part:

“Nosaltres, representants de la societat civil palestina, cridem a les organitzacions de la societat civil internacional i a les persones conscients de tot el món a imposar amplis boicots i a implementar desinversions contra Israel, similars als aplicats a Sud-àfrica a l'era de l'apartheid. Els demanem que pressionin als seus respectius estats perquè imposin embargaments i sancions contra Israel. També convidem als i les israelianes conscients a recolzar aquesta demanda, pel bé de la justícia i per una pau veritable.

Aquestes mesures punitives no violentes haurien de ser mantingudes fins que Israel compleixi la seva obligació de reconèixer el dret inalienable del poble palestí a l'autodeterminació i acati completament les disposicions del dret internacional:

1. Posant fi a la ocupació i colonització de totes les terres àrabs i desmantellant el Mur;
2. Reconeixent els drets fonamentals a la igualtat plena dels ciutadans i les ciutadanes àrab-palestines d'Israel; i
3. Respectant, protegint i promovent els drets dels palestins i les palestines refugiades a retornar a les seves cases i propietats, com està estipulat a la Resolució 194”. (3)

Estudiants es mobilitzen per Palestina

Els estudiants han estat l'avantguarda del moviment de solidaritat amb Palestina. L'atac contra Gaza va portar a que la solidaritat estudiantil assolís noves altures.

En el que un diari va descriure com “la major revolta estudiantil en 20 anys” estudiants al Regne Unit van organitzar ocupacions a 34 universitats. Van utilitzar les instal·lacions per realitzar reunions i projectar pel·lícules promovent la consciència de la opressió dels palestins. Moltes ocupacions van demandar que les seves universitats subministrin ajuda pràctica a universitats i estudiants palestins. Un altre tema comú del moviment va ser una

crida a acabar amb tots els vincles amb fabricants d'armes -la connexió universitat-militar és particularment forta al Regne Unit. Les universitats promouen la investigació que beneficia als mercaders de la mort; també inverteixen en aquestes companyies.

El moviment estudiantil va aconseguir algunes notables victòries. La Universitat Glasgow Strathclyde va acceptar acabar les seves compres d'Eden Springs, una companyia israeliana que produeix aigua embotellada dels Alts del Golan que Israel es nega a tornar a Síria. Vàries universitats van acceptar de subministrar beques a estudiants palestins. Altres organitzaren col·lectes de fons per Palestina; molts d'aquests esforços continuen. Les universitats d'Oxford i Manchester van acordar donar excedents de llibres, revistes i altres materials a universitats a Palestina.

A la Universitat de Manchester, una reunió d'emergència de la unió d'estudiants, a la que van assistir més de 850 persones, va adoptar una moció compromentent a la unió a fer campanya per BDS.

Un dels resultats més importants de la onada d'ocupacions va ser l'augment de la consciència del tema palestí per milers d'estudiants i altres. També va subministrar als activistes una valuosa experiència en l'organització al respecte i va forjar llaços entre ells. Després de la ocupació, molts dels comitès per Palestina als campus han augmentat les seves activitats en recolzament a BDS. També es realitzen esforços per edificar un moviment estudiantil de solidaritat amb Palestina més estructurat. (4)

A començaments de febrer, es va guanyar un nou terreny a EUA quan Hampshire College va acordar implementar una política de desinversió, el primer college o universitat del país en fer-ho. Cedint a una campanya de dos anys d'Estudiants per la Justícia a Palestina (SJP), la Junta de Fideicomissaris va acceptar retirar les seves inversions de sis companyies denunciades per SJP perquè es beneficien amb la ocupació israeliana de Palestina. SJP va assenyalar que "aquesta decisió innovadora segueix en la història de Hampshire com al primera universitat del país que fa 32 anys va desinvertir de Sud-àfrica de l'apartheid, una decisió basada en similars preocupacions pels drets humans. (5)

L'arquebisbe Desmond Tutu va aplaudir la decisió: "És un pas fonamental i històric en la lluita per la igualtat palestina, l'autodeterminació i la pau a Terra Santa per mitjans no-violents. Veig que aquests estudiants han aconseguit una rèplica del recolzament de la seva universitat a la nostra lluita contra l'apartheid a Sud-àfrica. La decisió de Hampshire College de desinvertir hauria de ser un exemple guia per a totes les institucions d'educació superior". (6)

Setmana de l'apartheid israelià

En el seu discurs davant la conferència, Hawk, dirigent d'AIPAC, es va referir dues vegades a la Setmana de l'Apartheid Israelià (IAW), una sèrie de presentacions i projeccions de pel·lícules que es concentren en el sistema de l'apartheid israelià i la necessitat del boicot, desinversió i sancions contra Israel. Iniciada a la Universitat de Toronto al 2005, els esdeveniments de la IAW van tenir lloc aquest any a cinc continents en més de 40 ciutats i pobles, 11 d'ells a Palestina ocupada per Israel, durant la primera setmana de març. (7)

Organitzadors de la IAW a Canadà, un dels centres del moviment, van haver d'enfrontar una continua cortina d'atacs i amenaces d'organitzacions sionistes recolzades pel govern

federal. Al febrer, Jason Kenney, ministre de ciutadania, immigració i multiculturalisme de Canadà, va condemnar obertament la “versió antisionista de l'antisemitisme” que sosté que “només els jueus no tenen dret a una pàtria”. Unes setmanes després, Kenney va atacar directament a la IAW. Parlant a la Càmera dels Comuns, va proclamar que “la Setmana de l'Apartheid Israelità no té a veure amb [la llibertat d'opinió]...

Condemnem aquests esforços per escollir i atacar al poble jueu i la seva pàtria”. Per tant va suggerir, sense la menor base en els fets, que els organitzadors de la IAW estaven violant el codi penal de Canadà, que prohibeix la “propaganda d'odi”.

Administradors d'universitats en una sèrie de campus van seguir la orientació del govern, i van tractar de pertorbar la Setmana de l'Apartheid Israelità. Però els organitzadors de la IAW van aconseguir derrotar aquests atacs. Els esdeveniments diaris es van realitzar tal i com havien estat planificats, amb públics de fins a 500 persones a Toronto i Ottawa i de 400 a Montreal. (8)

Boicot a Motorola, Caterpillar, productes agrícoles israelians

Les activitats basades en els campus en solidaritat amb Palestina són una faceta d'una campanya internacional més àmplia, que inclou boicots selectius de companyies que es beneficien de la opressió dels palestins per Israel.

Motorola és una d'aquestes companyies. La Campanya d'EUA per Acabar la Ocupació Israeliana insta als consumidors a “Penjar a Motorola” fins que deixi de vendre equips de comunicacions i vigilància als militars israelians i als assentaments israelians en terres palestines ocupades. El grup va organitzar una protesta davant la reunió anual d'accionistes de Motorola a Xicago el 4 de maig. Dins de la reunió, representants dels presbiterians, dels metodistes units i d'altres esglésies van pressionar als accionistes perquè prenguessin una resolució que instruï a Motorola perquè mantingui estàndards corporatius corresponents al dret internacional.

La pressió sobre Motorola ja l'ha obligat a cedir un cert terreny. Després de que Human Rights Watch va anunciar que els seus equips havien trobat metralla amb números de sèrie de Motorola en alguns dels llocs civils bombardejats per Israel en el seu recent atac contra Gaza, la companyia va vendre el departament que produeix les espoletes per les bombes. (9)

Caterpillar és un altre objectiu. Israel utilitza extensivament les seves aplanadores per demolar cases palestines i construir el mur de l'apartheid. A principis de febrer l'Església d'Anglaterra va anunciar que havia retirat inversions de més de 2,2 milions de lliures (3,5 milions de dòlars) de Caterpillar, seguint una política adoptada al 2005 de no invertir en companyies que recolzen la ocupació. Altres esglésies i organitzacions basades en la fe s'han sumat al moviment de desinversió contra la companyia. (10)

Al Canadà, el Comitè contra l'Apartheid Israelità i altres activistes de la solidaritat han organitzat un boicot d'Indigo Books and Music. Exigeixen que els accionistes majoritaris de la cadena de llibreries, Heather Reisman i Gerry Schwartz, acabin públicament el seu recolzament a Heseq, la Fundació per a Soldats Solitaris. Reisman i Schwartz van crear la fundació al 2005 per recompensar a “soldats solitaris”, voluntaris que viatgen a Israel per servir a l'exèrcit israelità. Cada any, Heseq atorga beques a cent o més d'aquests fanàtics per ajudar-los a seguir a Israel després de que completin el seu servei militar.

(11)

Durant els últims dos anys, activistes de la solidaritat han manifestat i distribuït periòdicament pamflets davant les principals llibreries de la companyia. També s'han pronunciat en alguns dels seus importants esdeveniments promocionals i en les seves reunions anuals d'accionistes. La campanya Indigo ha sigut un mitjà útil per posar-se en contacte i educar al públic en general sobre Palestina. També ha ajudat a mantenir la visibilitat del problema durant períodes en els que els mitjans dominants prefereixen ignorar-lo.

A Europa, guanyen impuls els boicots de consumidors de productes israelians, especialment productes agrícoles. El diari britànic The Guardian va informar en la seva edició de 3 d'abril que "companyies israelianes estan sentint l'impacte d'accions de boicot a Europa... enmig de la creixent preocupació dins del sector empresarial israelià per campanyes organitzades després del recent atac contra Gaza. La setmana passada, l'Associació de Fabricants d'Israel va informar que un 21% dels 90 exportadors entrevistats havien sentit una baixa en la demanda deguda a boicots, sobretot al Regne Unit i a països escandinaus. El mes passat, un informe de l'Institut d'Exportació d'Israel va informar que un 10% dels 400 exportadors entrevistats van rebre informes de cancel·lació de comandes durant aquest any, degut a l'atac d'Israel contra Gaza".

L'article també va mencionar al diari financer israelià, The Marker, que va dir que "les horribles imatges a la televisió i les declaracions de polítics a Europa i Turquia estan canviant la conducta de consumidors, empresaris i potencials inversionistes. Molts clients europeus boicotegen a la pràctica a productes israelians". (12)

Veolia: una victòria important per la companya de boicot corporatiu

Els activistes europeus per la solidaritat han conduït una campanya particularment efectiva contra les multinacionals franceses Veolia i Alston. Aquestes companyies formen part d'un consorci que està construint un ferrocarril que connecta Jerusalem ocupat amb assentaments israelians a Cisjordània, reforçant el control d'Israel de terra palestina.

Al Regne Unit, la Campanya de Solidaritat amb Palestina va realitzar una activa campanya de peticions contra l'intent de Veolia d'obtenir un contracte per 25 anys de recollida i reciclatge de deixalles per un valor de 1.000 milions de lliures (1.600 milions de dòlars) amb Sandwell Metropolitan Borough Council. El 16 de març el consell municipal va anunciar que Veolia no s'havia qualificat per la selecció de tres companyies que serien convidades a licitar pel contracte.

També al març, el fons nacional de pensió suec AP7 va anunciar que estava eliminant a Alstom de la seva cartera d'inversions. Activistes a Suècia havien organitzat una campanya d'educació pública per la desinversió. El fons de pensió va citar específicament el projecte de ferrocarril de Jerusalem amb el motiu per col·locar a la companyia a la seva llista negra. (13)

El mes següent la Comunitat Urbana de Burdeus va cancel·lar el seu contracte, per un valor de 750 milions d'euros (1.000 milions de dòlars) amb Veolia. Tot i que la municipalitat francesa va citar factors comercials, la cancel·lació va tenir lloc després d'una important controvèrsia respecte la participació de Veolia en el projecte a Jerusalem. El Consell Municipal de Galway a Irlanda i el Consell de la Comunitat d'Estocolm a Suècia

van decidir recentment no renovar els seus contractes amb Veolia. (14)

Finalment, la pressió va ser massa per a Veolia. El 9 de juny el diari israelià Haaretz va informar que la companyia abandonava el projecte de Jerusalem. El diari va descriure la decisió de la companyia com un “cop al cos” al projecte, assenyalant que “la firma francesa havia estat perdent importants projectes a Europa per la seva participació a l'obra a Jerusalem. Observadors afirmen que és el veritable motiu pel qual Veolia va decidir no participar-hi”. (15)

Això marca la primera victòria d'importància per la campanya de boicot corporatiu. Veolia es va veure obligada a desinvertir del projecte de Jerusalem com a resultat d'una campanya selectiva i sostinguda en varis països, coordinada internacionalment amb l'ajuda del Comitè Nacional BDS palestí. La victòria demostra que semblants campanyes poden produir triomfs tangibles. Probablement estimularà a partidaris de Palestina a augmentar els seus esforços per obligar a les corporacions a tallar els seus vincles amb Israel.

Solidaritat sindical

El sagnant atac d'Israel contra Gaza a començaments d'aquest any també va dur a noves iniciatives del sindicalisme organitzat en solidaritat amb Palestina.

No és sorprenent que el recolzament a Palestina i el moviment de boicot sigui particularment fort a Sud-àfrica. Molts sud-africans veuen la opressió dels palestins per Israel a través del prisma de la seva pròpia experiència sota l'apartheid.

A principis de febrer treballadors portuaris a Sud-àfrica, membres del Congrés de Sindicats Sud-africà (COSATU), van anunciar que es negarien a descarregar un vaixell d'Israel que havia d'arribar a Durban el 8 de febrer. COSATU i el Comitè de Solidaritat amb Palestina de Sud-àfrica van explicar la importància de l'acció dels treballadors portuaris tal com segueix:

El compromís dels membres de la Unió de Treballadors del Transport i Aliats Sud-africans (SATAWU) a Durban reflecteix el compromís dels treballadors sud-africans de negar-se a recolzar la opressió i l'explotació a tot el globus.

L'any passat, els treballadors portuaris de Durban es van negar a descarregar un carregament d'armes que havia arribat de Xina i anava destinat a Zimbabwe per reforçar el règim de Mugabe i intensificar la repressió contra el poble de Zimbabwe. Ara, diu el secretari general de SATAWU, Randall Howard, els membres del sindicat es comprometen a no transportar béns israelians.

L'acció de SATAWU del diumenge formarà part d'una altiva història de resistència dels treballadors contra l'apartheid. Al 1963, només quatre anys després de la formació del Moviment Contra l'Apartheid, els treballadors portuaris danesos es van negar a descarregar un vaixell amb béns sud-africans. Quan el vaixell va arribar a Suècia, els treballadors van fer el mateix. Els treballadors portuaris a Liverpool i després a Bay Area de San Francisco també es van negar a descarregar béns sud-africans. Els sud-africans, i en particular la classe treballadora de Sud-àfrica, quedaran eternament agraïts als treballadors que es van oposar determinadament a l'apartheid i van decidir que recolzarien la lluita contra l'apartheid amb les seves accions.

La setmana passada, membres d'Austràlia occidental de la Unió Marítima d'Austràlia van decidir recolzar la campanya de boicots, desinversió i sancions contra Israel, i han cridat al boicot de tots els vaixells israelians i de tots els vaixells que portin béns d'Israel.

És el llegat i la tradició que han hereditat els treballadors portuaris sud-africans, i és un llegat que estan determinats a honorar, assegurant que els ports d'ingrés a Sud-àfrica no siguin utilitzats com a punts de trànsit per a béns que van a, o emanen de, certs Estats dictatorials i opressors, com poden ser Zimbabwe, Suazilandia i Israel.

COSATU i el Comitè de Solidaritat amb Palestina van reafirmar el seu compromís amb la campanya per boicots, desinversió i sancions contra Israel. Apel·laren al govern sud-africà perquè trenqui les relacions diplomàtiques i comercials amb Israel i anunciaren una setmana d'activitats sota el tema: "Palestina lliure! Aïlleu a l'Israel de l'Apartheid!" (16)

COSATU va ser la primera federació nacional sindical d'importància que va cridar al boicot, desinversió i sancions contra Israel. Altres federacions sindicals nacionals han fet el mateix, incloses les de Nova Zelanda i Irlanda. El 24 d'abril la convenció del Trade Union Congress d'Escòcia va votar abrumadorament a favor de BDS després d'un ampli debat. (17) Unes setmanes després la Confederació Noruega de Sindicats, que representa a més d'un terç de la força laboral del país, va instar al govern a encapçalar un boicot internacional d'Israel si segueix violant els drets dels palestins. (18)

Sindicats i organitzacions sindicals individuals en molts països també han adoptat una posició. (19) Al juny de 2007, la conferència nacional d'UNISON, el major sindicat de treballadors públics al Regne Unit, amb més de 1,3 milions de membres, va cridar a una "pressió concertada i sostinguda sobre Israel incloent un boicot econòmic, cultural, acadèmic i esportiu" (20). Més recentment, després de l'atac contra Gaza, la direcció del major sindicat de professors de França, la Federació Sindical Unitària, va recolzar la campanya pel BDS i va cridar a la Unió Europea a imposar sancions contra Israel. (21)

A l'altre banda de l'Atlàntic, a l'abril de 2008 la Unió Canadenca de Treballadors Postals (CUPW) es va convertir en el primer sindicat a escala nacional a Nord-amèrica que va adoptar una política de BDS. Denis Lemelin, president nacional de la CUPW, ha parlat en una sèrie de reunions i manifestacions en defensa dels drets palestins durant l'any passat. El 7 de gener va escriure al primer ministre Stephen Harper en nom del sindicat per sol·licitar al govern canadenc que apliqui una política de boicot, desinversió i sancions contra Israel per forçar-lo a complir amb el dret internacional, incloent el dret dels refugiats palestins a retornar a les seves cases. (22)

En els últims anys la CUPW ha realitzat una sèrie de batalles contra accions del govern per reduir la mida i privatitzar els serveis postals. El sindicat també té una història de recolzament a les lluites internacionals per la llibertat. Fou el primer sindicat al Canadà que va cridar a un boicot contra Sud-àfrica de l'apartheid. En una declaració conjunta, diverses organitzacions de solidaritat van assenyalar que el sindicat "va tenir un paper dirigent en la solidaritat sindical amb els treballadors sud-africans, iniciant accions concretes com ser la negativa de manipular correu de Sud-àfrica". (23)

La divisió d'Ontario de la Unió Canadenca d'Empleats Públics, que representa a més de 220.000 treballadors del sector públic, ha jugat un paper essencial en l'obertura d'un nou camí per la solidaritat sindical al Canadà. La decisió de la convenció d'Ontario al maig de 2006 de la CUPE de recolzar el boicot, la desinversió i les sancions va provocar una

massiva controvèrsia, atraient així l'atenció internacional a la crida palestina per BDS. Partidaris d'Israel en diferent sectors incloent a funcionaris del govern, editorialistes, i inclús dirigents d'altres sindicats, van dirigir un torrent d'insults contra el sindicat. Sid Ryan, president de CUPE Ontario, va rebre nombroses amenaces de mort; la seva família també va ser amenaçada. Ryan i el president del comitè de solidaritat internacional del sindicat van ser inundats amb trucades telefòniques i correus electrònics hostils.

Ryan i el sindicat s'han mantingut fermes davant la pressió. Activistes del sindicat van organitzar una àmplia campanya d'educació de la base, utilitzant un atractiu pamflet de 16 pàgines "Cap a la pau justa al Pròxim Orient" produït pel comitè de solidaritat internacional de CUPE Ontario. Ryan va seguir pronunciant-se per Palestina en tota ocasió. Com a resultats, els sionistes no van poder trobar una base de recolzament en el sindicat; preferiren no qüestionar la política de BDS a la convenció de 2008. Però la campanya de calumnies contra Sid Ryan i CUPE Ontario continua, estimulada per un atac personal contra Ryan del govern canadenc.

Professors de Quebec i estudiants recolzen el boicot

Un any després de la convenció d'Ontario de CUPE, un altre important sindicat al Quebec es va sumar al moviment pel boicot, la desinversió i les sancions.

La Federació nacional d'ensenyants de Quebec (FNEEQ) és el major sindicat de professors d'educació superior al Quebec. Els seus 23.500 membres treballen en col·legis comunitaris, universitats i escoles privades. En la seva reunió del 31 de maig al 1 de juny de 2007, el consell federal del sindicat va reiterar la seva antiga solidaritat amb el poble palestí i el seu dret a l'autodeterminació. El consell també va recolzar la campanya pel BDS. (24)

Al novembre de 2007 la FNEEQ va publicar una edició especial de la seva revista Carnets, amb el títol: "Fes més per Palestina". L'atractiva revista de 32 pàgines conté articles que expliquen com és la vida sota la ocupació israeliana, el mur de "separació" d'Israel, per què Canadà no és un amic de Palestina, i la situació de les dones sota la ocupació. Cinc pàgines presenten la necessitat del boicot, de la desinversió i de les sancions contra Israel; els punts de vista de dos ciutadans israelians que recolzen el BDS: Ilan Pappé i Michel Warschawski. L'editorial principal, escrita pel president de la FNEEQ, Ronald Cameron, explica que el sindicat està educant als seus membres perquè comprenguin per què prendre una acció concreta per recolzar al poble palestí és un aspecte urgent de la solidaritat sindical. (25)

En comparació amb els insults que han plogut sobre CUPE Ontario, la crítica a la decisió de la FNEEQ d'unir-se al moviment pel boicot a Israel ha sigut relativament suau. Quebec és l'àrea del país en la qual el sentiment popular és més favorable a la causa palestina. Varis sindicats al Quebec han estat actius en aquest tema durant anys, i la direcció sindical en l'educació superior recolza la causa palestina. (CUPW), mencionat anteriorment, és un de la petita quantitat de sindicats en l'àmbit nacional de Canadà que compta amb una participació considerable al Quebec.

Els antecedents de recolzament de la FNEEQ per Palestina són particularment forts. A l'octubre de 2004 va liderar una delegació de 20 professors de Quebec que van assistir a una conferència internacional sobre Educació, Globalització i Canvi Social a Ramala, Palestina. (Willie Madisha, aleshores president de COSATU, també va participar a la

conferència). Des d'aleshores la FNEEQ ha participat en altres delegacions de solidaritat basades en el Quebec a Palestina. A finals de maig una delegació de 17 persones de Quebec que incloïa a membres de la FNEEQ, CUPE i la CUPW va passar una setmana investigant la situació als territoris palestins ocupats. Les autoritats israelianes els van enviar de tornada quan tractaren d'entrar a Gaza.

La FNEEQ també ajuda a educar a estudiants sobre Palestina. Va organitzar tallers sobre el tema al campus de col·legis comunitaris i universitaris a tot el Quebec durant l'any escolar 2007-2008, en col·laboració amb el Quebec Public Interest Research Group i Association pour une Solidarité Syndicale Étudiante. L'ASSÉ representa a aproximadament 42.000 estudiants de Quebec. Al maig de 2008 es va convertir en el primer important sindicat estudiantil de Canadà que es va unir a la campanya internacional del BDS (26).

La FNEEQ i l'ASSÉ van unir les seves forces un cop més al maig d'aquest any quan publicaren en conjunt:

“Israel no pot quedar sense càstig!” un resum de 14 pàgines que explica com el règim militar israelià afecta el dret a l'educació a Palestina. Gran part del contingut consisteix en traduccions de material produït a Palestina, sobretot per la Campanya pel Dret a l'Educació de la Universitat Birzeit. Els dos sindicats han posat còpies del seu expedient a disposició del públic a les seves pàgines web a internet (27).

Al seu congrés del 30 al 31 de maig, la FNEEQ va reafirmar unànimement el seu recolzament al BDS. També va decidir participar al Fòrum Mundial d'Educació, part del moviment del Fòrum Social Mundial, que serà realitzat a Palestina a l'octubre de 2010 (28).

Cuba, Veneçuela, Bolívia: sense vincles amb Israel

Un dels objectius del moviment internacional de boicot a Israel és induir als governs a trencar totes les relacions econòmiques i diplomàtiques amb Israel, tractant a l'Estat sionista com un país internacional. Comença a convertir-se en realitat a Amèrica Llatina.

Cuba va trencar relacions amb Israel al setembre de 1973, just abans de la guerra de Yom Kippur (29). A la resta d'Amèrica Llatina i el Carib, la dominació per Washington era la norma, i amb ella, el recolzament a la política exterior d'EUA. Israel es fa fer tristament cèlebre pel recolzament que va donar -mitjançant embarcaments d'armes, “assessors” especials i coses similars- a sagnants dictadures de Guatemala a Xile.

Però ara es desenvolupa un procés de transformació radical a tota la regió. Moviments populars radicals han emergit en nombrosos països mentre grans quantitats de treballadors comencen a actuar per millorar la seva vida. Aquests moviments deixen la seva empremta a la societat i el govern. Un resultat important d'aquest procés ha estat la creació de l'Alternativa Bolivariana per les Amèriques (ALBA), una aliança de set països que promou el comerç just i l'ajuda mútua basada en principis de solidaritat enlloc de beneficis. L'ALBA també defensa el respecte a la sobirania nacional i la unitat de la regió contra la dominació d'EUA (30).

La creixent marea de lluites a Amèrica Llatina ha anat acompanyada per un augment en el recolzament al poble palestí, inclús pels governs de la regió. L'ALBA ha mostrat el camí

al respecte.

Al setembre de 2008 els països de l'ALBA van contribuir positivament a assegurar l'elecció del pare Miguel d'Escoto Brockmann com a president de l'Assemblea General de Nacions Unides. D'Escoto és un partidari ben conegut de Palestina. Com a ministre d'exteriors del govern sandinista de Nicaragua durant els anys vuitanta, va jugar un paper destacat en la denúncia del rol d'Israel en la "guerra bruta" que Washington va organitzar contra el seu país.

El 24 de novembre d'Escoto va dir a una reunió a la ONU que 60 anys després de la partició, "el que no s'hagi creat un Estat palestí tal com va ser promès és el major fracàs a la història de Nacions Unides". Va seguir dient que "tot i que diferent, el que s'està fent contra el poble palestí em sembla ser una versió de la odiosa política de l'apartheid". (31) Dirigint-se més tard aquest mateix dia a l'Assemblea General, va repetir la caracterització d'apartheid, agregant que "crec que és molt important que nosaltres a Nacions Unides utilitzem aquest terme. No hem de tenir por de dir a les coses pel seu nom".

D'Escoto també va instar als Estats membre a considerar la implementació de sancions contra Israel. "Fa més de vint anys, nosaltres a Nacions Unides vam prendre la iniciativa de la societat civil quan vam acordar que es necessitaven sancions per subministrar un mitjà no-violent amb la finalitat de pressionar a Sud-àfrica perquè acabés les seves violacions. Avui en dia, potser nosaltres a Nacions Unides hauríem de considerar seguir la iniciativa d'una nova generació de la societat civil, que crida a una campanya no-violenta similar de boicot, desinversió i sancions per pressionar a Israel perquè acabi les seves violacions" (32).

L'ALBA va ser fundada per Veneçuela i Cuba, i el govern veneçolà s'ha mostrat especialment rotund al parlar i actuar per la justícia al Pròxim Orient. És una expressió del profund caràcter antiimperialista de la lluita que s'ha estat desenvolupant a Veneçuela des de que el president Hugo Chávez va ser escollit al 1999.

Al juliol de 2006 Chávez va denunciar enèrgicament la guerra que Israel havia desencadenat al Líban, i Veneçuela ha recolzat les seves paraules amb fets. Va retirar el seu ambaixador d'Israel, va enviar 20 tones d'ajuda d'emergència al Líban, i va començar una acció amb la finalitat de recol·lectar fons per la reconstrucció libanesa. (33)

Poc després que Israel iniciés el seu atac contra Gaza, els veneçolans van sortir als carrers en senyal de protesta. Parlant davant d'un míting a Caracas el 9 de gener de 2009, el ministre d'exteriors Nicolás Maduro va anunciar que el seu país enviaria 80 tones de medicines, aigua i ajuda alimentària a Gaza, així com 30 doctors i una brigada de treball humanitari.

El 14 de gener, Veneçuela i Bolívia van trencar relacions diplomàtiques amb Israel. Quan Israel va reaccionar expulsant a diplomàtics veneçolans, Chávez va respondre que "és un honor per aquest govern socialista i aquest poble revolucionari que els seus representants siguin expulsats per un govern genocida com el d'Israel" (34). El president de Bolívia, Evo Morales, va anunciar que el seu país acusaria formalment als dirigents d'Israel per crims de guerra davant el Tribunal Penal Internacional. "Han fet que el món retrocedeixi amb crims contra la humanitat que no han estat vistos des de Ruanda i Iugoslàvia", va dir (35). Bolívia també és membre de l'ALBA.

El 27 d'abril, Veneçuela i l'Autoritat Palestina van establir relacions diplomàtiques formals i

van obrir una ambaixada palestina a Caracas. El ministre d'exteriors palestí Riyad al-Maliki va dir que l'ambaixada coordinarà la solidaritat amb Palestina a tota Amèrica Llatina. (36) Una ambaixada palestina ha funcionat a la Habana, Cuba, des de fa dècades.

Un moviment creixent, majors lluites futures

El moviment per BDS ara inclou la seva primera organització nacional jueva. A la seva primera reunió general anual el 14 de juny, Independent Jewish Voices (Canadà) va recolzar abrumadorament el boicot, la desinversió i les sancions contra Israel. "Independent Jewish Voices ha votat per unir-se a la campanya internacional de boicot perquè ens solidaritzem amb el poble palestí i recolzem el seu dret a l'autodeterminació", va dir Diana Ralph, copresident de la organització. "Cridem al govern canadenc i a tots els membres del parlament a que pressionin per sancions immediates contra Israel". IJV té filials a set ciutats canadenques. (37)

El prestigi i l'autoritat moral d'Israel al món han sofert un seriós revés com a resultat del seu bàrbar atac contra la població encerclada de Gaza. Cada cop més gent arriba a comprendre els crims d'Israel, la naturalesa d'apartheid de l'Estat israelià, i la necessitat d'expressar solidaritat amb el poble palestí mitjançant accions concretes. Les protestes contra les accions d'Israel en molts països no van tenir precedents en la seva mida i durada. Noves forces s'uneixen al moviment internacional en solidaritat amb Palestina. Com a part d'aquest procés, la campanya internacional pel boicot, la desinversió i sancions contra Israel emergeix com un dels modes més importants de demostrar aquesta solidaritat.

Aquest informe sobre recents esdeveniments subministra només una idea parcial de l'escala i la diversitat que el moviment pel BDS adquireix a mesura que creix. (El moviment promou activament, per exemple, un boicot acadèmic i cultural d'Israel. Per més informació sobre aquest boicot, pot veure's la pàgina web de la Campanya Palestina pel Boicot Acadèmic i Cultural:

Este informe sobre recientes acontecimientos suministra sólo una idea parcial de la escala y la diversidad que el movimiento por el BDS adquiere a medida que crece. (El movimiento promueve activamente, por ejemplo, un boicot académico y cultural de Israel. Para más información sobre este boicot, vea el sitio en Internet de la Campaña Palestina por el Boicot Académico y Cultural: <http://www.pacbi.org/index.php> i l'article "Palestine and the Cultural Boycott" de Rafeef Ziadah, <http://www.zcommunications.org/znet/viewArticle/21206>.)

Però inclús amb aquest informe parcial n'hi ha prou per demostrar que la campanya internacional pel boicot d'Israel avança en una sèrie de fronts. Tot i que encara és relativament nou, el moviment ha aconseguit alguns èxits notables. Mostra la promesa del seu desenvolupament cap a una força internacional poderosa i sostinguda que pot ajudar a aconseguir justícia pel poble palestí.

La crida a les armes d'AIPAC és un reconeixement de mala gana d'aquests èxits inicials del moviment, i sobretot, del seu potencial. És evident que els partidaris de l'Estat israelià només per a jueus -siguin lobistes oficials, poderoses personalitats governamentals, o altres- es proposen redoblar els seus esforços per calumniar al moviment pel BDS com a antisemita i suprimir el debat públic sobre els crims d'Israel. Partidaris dels drets dels

palestins reaccionen unint-se amb altres per defensar el dret de llibertat d'expressió sobre aquests temes i sortint a buscar més recolzament per la campanya pel boicot d'Israel.

Art Young és membre de la Coalició contra l'Apartheid Israelità a Toronto.

Notes

[1]<http://www.aipac.org/Publications/SpeechesByAIPACLeadership/HowardKohr.pdf>

[2] Israel va rebre 2.550 milions de dòlars en ajuda "per la seguretat" d'EUA durant l'any fiscal de 2009, el primer any en un nou programa decennal. L'ajuda d'EUA augmentarà cada any, després s'establirà en 3.100 milions de dòlars durant els últims sis anys del programa.

[3] "Palestinian Civil Society Calls for Boycott, Divestment and Sanctions against Israel," <http://www.stopthewall.org/downloads/pdf/BDSEnglish.pdf>

[4] "Students demand justice for Palestine," http://www.palestinecampaign.org/files/NUS_Conference_PSC_Newsletter.pdf i informació de Katan Alder, participant del moviment.

[5] Sota un considerable foc de partidaris d'Israel, l'administració va negar subsegüentment que havia actuat pel problema palestí. Però les actes de la reunió del Consell de Fideicomissaris en la que es va adoptar la decisió reconeix explícitament "el bon treball de SJP que va dur aquest problema a l'atenció del comitè [d'inversió]. A més, el col·legi no ha revocat la seva decisió de desinvertir. Vegi's:

<http://www.hsjp.org/archive/2009/02/page/4> y "Divestment: What Really Happened," <http://www.hsjp.org/>

[6]<http://www.hsjp.org/endorsements/>

[7] "About Israeli Apartheid Week," <http://apartheidweek.org/en/about>

[8] "For more information about attempts to repress Israeli Apartheid Week, pro-Palestine advocacy, and free speech more generally, see:

"Israeli Apartheid Week Beats Back Attacks on Free Speech" By John Riddell, <http://rabble.ca/news/israeli-apartheid-week-beats-back-attacks-free-speech>, "For Free Expression on Palestine" by Justin Podur, <http://www.socialistproject.ca/bullet/bullet211.html> and "Freedom of Expression and Palestine Advocacy" by Rafeef Ziadah, <http://www.socialistproject.ca/bullet/bullet219.html>

[9] "The Israel Boycott is Biting" by Nadia Hijab, <http://www.agenceglobal.com/Article.asp?id=1986>

[10] "Church of England divests over £2.2 million from Caterpillar," <http://stopthewall.org/worldwideactivism/1840.shtml>

- [11] "HESEG Foundation," http://en.wikipedia.org/wiki/HESEG_Foundation
- [12] "Israeli exports hit by European boycotts after attacks on Gaza," <http://www.guardian.co.uk/world/2009/apr/03/israel-gaza-attacks-boycotts-food-industry>
- [13] "Divestment campaign gains momentum in Europe" by Adri Nieuwhof, <http://electronicintifada.net/v2/article10418.shtml>
- [14] "Veolia loses contracts in France and Ireland, faces court proceedings," <http://stopthewall.org/worldwideactivism/1941.shtml>
- [15] Haaretz, June 9, 2009, <http://www.haaretz.com/hasen/spages/1091186.html>
- [16] "FREE PALESTINE! ISOLATE APARTHEID ISRAEL!," <http://www.cosatu.org.za/press/2009/feb/press7.htm>
- [17] "Scottish Trade Union Congress Joins BDS Campaign!!!," <http://www.bdsmovement.net/?q=node/376>
- [18] Haaretz, May 17, 2009, <http://www.haaretz.com/hasen/spages/1085865.html>
- [19] For more information about labour support of the boycott campaign, see <http://www.bdsmovement.net/?q=node/124>. For a list of unions supporting BDS, current to July 2007, see <http://www.stopthewall.org/downloads/pdf/listBDS.pdf>
- [20] "UNISON supports boycott of Israel," <http://electronicintifada.net/v2/article7058.shtml>
- [21] <http://www.fsu.fr/spip.php?article1426>
- [22] http://www.caiaweb.org/sites/caiaweb.org/files/jafa2009_2.pdf
- [23] "Support the Canadian Union of Postal Workers' campaign against Israeli apartheid," <http://www.tadamon.ca/post/1356>
- [24] http://www.fneeq.qc.ca/fr/comites/action_internationale/palestine/resolutioncf.html
- [25] "Faire plus pour la Palestine," http://www.fneeq.qc.ca/fr/accueil/publications/carnets/CARNETS_Palestine-final.pdf
- [26] "Étudiants et étudiantes contre l'apartheid israélien," <http://www.asse-solidarite.qc.ca/spip.php?article1036=fr>
- [27] "Une publication conjointe de l'ASSÉ et de la FNEEQ sur l'éducation en Palestine," http://www.fneeq.qc.ca/fr/comites/action_internationale/communiqués/communiqués_2009/comm_0016.html
- [28] Informació subministrada per Ronald Cameron
- [29] <http://www.cuba.cu/gobierno/discursos/2001/ing/f060501i.html>

[30] Els països membres de l'ALBA són Bolívia, Cuba, Dominica, Equador, Hondures, Nicaragua, i Veneçuela.

[31]<http://www.un.org/ga/president/63/statements/ids241108.shtml>

[32]<http://www.un.org/ga/president/63/statements/agendaitem16241108.shtml>

[33] "Support for Palestine Builds in Latin America" by John Riddell, <http://www.socialistvoice.ca/?p=415>

[34] "Chávez Welcomes Expulsion of Venezuelan Diplomats from Israel," <http://www.venezuelanalysis.com/news/4155>

[35] "Venezuelans Protest Israel's Attack and Send Aid to Gaza," <http://www.venezuelanalysis.com/news/4095> and "Venezuela and Bolivia Cut Diplomatic Ties with Israel," <http://www.venezuelanalysis.com/news/4113>

[36] "Venezuela and the Palestinian Authority Establish Diplomatic Relations," <http://www.venezuelanalysis.com/news/4407>

[37] Independent Jewish Voices (Canada) media release, June 16, 2009

<http://www.zmag.org/znet/viewArticle/21807>